

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 22 juni 2021
(OR. en)

10041/21

**Interinstitutioneel dossier:
2018/0210 (COD)**

**PECHE 213
CADREFIN 307
CODEC 938**

BEGELEIDENDE NOTA

van:	de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur
ingekomen:	18 juni 2021
aan:	de heer Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
nr. Comdoc.:	COM(2021) 311 final
Betreft:	MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT overeenkomstig artikel 294, lid 6, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie over het standpunt van de Raad met het oog op de vaststelling van een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake het Europees Fonds voor maritieme zaken, visserij en aquacultuur

Hierbij gaat voor de delegaties document COM(2021) 311 final.

Bijlage: COM(2021) 311 final

Brussel, 18.6.2021
COM(2021) 311 final

2018/0210 (COD)

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT

**overeenkomstig artikel 294, lid 6, van het Verdrag betreffende de werking van
de Europese Unie**

over het

**standpunt van de Raad met het oog op de vaststelling van een verordening van het
Europees Parlement en de Raad inzake het Europees Fonds voor maritieme zaken,
visserij en aquacultuur**

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT

overeenkomstig artikel 294, lid 6, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie

over het

standpunt van de Raad met het oog op de vaststelling van een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake het Europees Fonds voor maritieme zaken, visserij en aquacultuur

1. CHRONOLOGISCH OVERZICHT

Indiening van het voorstel door de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad: 12 juni 2018

(document COM(2018) 390 final – 2018/0210 COD)

Datum van het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité: 12 december 2018

Datum van het advies van het Comité van de Regio's: 9 oktober 2018

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing: 4 april 2019

Indiening gewijzigd voorstel: n.v.t.

Standpunt van de Raad in eerste lezing: 14 juni 2021

2. DOEL VAN HET VOORSTEL VAN DE COMMISSIE

Dit voorstel maakt deel uit van het pakket voor het meerjarig financieel kader (MFK) na 2020 dat de Commissie in mei 2018 heeft voorgesteld. Het voorstel moet de doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid en van het maritiem beleid en het beleid inzake internationale oceaangovernance van de EU helpen verwezenlijken. De Commissie heeft een budget van 6,14 miljard EUR voorgesteld.

3. OPMERKINGEN OVER HET STANDPUNT VAN DE RAAD

Het standpunt van de Raad in eerste lezing weerspiegelt ten volle het politieke akkoord dat op 4 december 2020 tussen het Europees Parlement en de Raad is bereikt.

De Commissie is van oordeel dat het politieke akkoord over het algemeen in overeenstemming is met de doelstelling om zoveel mogelijk Europese toegevoegde waarde te creëren en met de prioriteiten van de Unie, met name de Europese Green Deal, de digitale transitie en veerkracht.

De Commissie is eveneens van oordeel dat het politieke akkoord over het geheel genomen evenwichtig is en de nodige waarborgen biedt om te voorkomen dat visserijsubsidies worden ingevoerd die schadelijk kunnen worden geacht in termen van duurzaamheid. Volgens de Commissie is het politieke akkoord in overeenstemming met:

- de basisbeginselen van duurzame visserij van het gemeenschappelijk visserijbeleid;
- de verbintenis van de EU in het kader van duurzameontwikkelingsdoelstelling 14.6 van de VN om visserijsubsidies die overcapaciteit en overbevissing in de hand werken, te verbieden; en
- het standpunt van de EU in de lopende besprekingen inzake visserijsubsidies in de Wereldhandelsorganisatie.

Daarom steunt de Commissie het politieke akkoord.

De voornaamste punten van het akkoord worden hieronder toegelicht.

- *Verandering van de naam van het fonds in “Europees Fonds voor maritieme zaken, visserij en aquacultuur” (EFMZVA).*

De Commissie is van mening dat deze nieuwe naam het toepassingsgebied van het fonds weerspiegelt.

- *Verdeling van de financiële middelen.*
 - Verlaging met 32 miljoen EUR van de toewijzing onder direct beheer in het kader van de algehele verlaging van de EFMZVA-begroting met 32 miljoen EUR binnen het MFK.

De Commissie is van mening dat de steun onder direct beheer, en in het bijzonder voor het maritiem beleid en de agenda voor internationale oceaangovernance, met deze zeer beperkte bezuiniging niet in het gedrang zal komen. Tegelijkertijd worden hiermee de aanzienlijke toewijzingen aan de lidstaten onder gedeeld beheer gehandhaafd om aan de behoeften van hun visserij- en aquacultuursectoren tegemoet te komen en de klimaat- en milieudoelstellingen te bereiken.
 - Verlaging van het plafond voor technische bijstand van de Commissie van 1,7 % naar 1,5 % van de totale begroting.

De Commissie is van mening dat hoewel deze verlaging haar vermogen vermindert om de lidstaten bij het programmeringsproces bij te staan, de met technische bijstand ondersteunde kerntaken niet in het gedrang zullen komen.
 - Een plafond van 15 % voor elke nationale toewijzing ter uitvoering van vijf vlootmaatregelen (verhoging van de brutotonnage, vervanging van motoren, eerste aankoop van een tweedehands vaartuig door een jonge visser, definitieve stopzetting van visserijactiviteiten en tijdelijke stopzetting van visserijactiviteiten).

In het voorstel van de Commissie bedroeg het plafond 10 %, maar alleen voor definitieve en tijdelijke stopzetting. Aangezien de aard van de andere maatregelen gewijzigd is, heeft de Commissie echter verzocht deze in het toepassingsgebied van het plafond op te nemen. Deze vijf maatregelen hebben betrekking op individuele investeringen of compensatie en hebben dus geen grote toegevoegde waarde. Hoewel de Commissie de voorkeur zou hebben gegeven aan een plafond van 10 % voor alle vijf vlootmaatregelen teneinde optimale meerwaarde van de EU-middelen te verzekeren, is zij van mening dat dit plafond van 15 % er nog steeds voor zorgt dat de steun voor vlootmaatregelen geen afbreuk doet aan de kernprioriteiten van het EFMZVA (bv. duurzame visserij, visserijcontrole, verzameling van wetenschappelijke gegevens ter ondersteuning van visserijbeheer, innovatie, collectieve organisatie van de sector of lokale ontwikkeling). Dit plafond voorkomt ook het ontstaan van een kunstmatig aanbod van subsidies, dat zijn eigen vraag zou genereren en bijgevolg de markt zou verstoren.

- Een verhoging van het plafond voor compensatie voor extra kosten in de ultraperifere gebieden van 50 % tot 60 % van de voor deze gebieden geoormerkte toewijzingen, met de mogelijkheid van een verdere verhoging met 10 procentpunt mits de lidstaten dit in hun programma naar behoren motiveren.

De Commissie is van mening dat met deze verhoging een redelijk deel behouden blijft voor structurele investeringen. De Commissie zal zorgvuldig onderzoeken of eventuele verzoeken van de lidstaten om de extra 10 procentpunt te gebruiken gerechtvaardigd zijn door een reële behoefte.

- *Aanpassing van de algemene structuur van het fonds aan de logica achter de andere fondsen die onder de verordening gemeenschappelijke bepalingen vallen (met name vervanging van de “steungebieden” door “specifieke doelstellingen”).*

Deze aanpassing heeft geen inhoudelijke gevolgen. De Commissie is van mening dat deze nieuwe structuur heeft gezorgd voor een aanzienlijke vereenvoudiging, waardoor het aantal afwijkingen dat in de verordening gemeenschappelijke bepalingen voor het EFMZVA is toegestaan, wordt beperkt en de programmering van de lidstaten wordt vergemakkelijkt.

- *Invoering van een nieuwe maatregel om het volume (uitgedrukt in “brutotonnage”) van vissersvaartuigen te vergroten met het oog op de verbetering van de veiligheids- en arbeidsomstandigheden of de energie-efficiëntie.*

De Commissie merkt op dat deze maatregel niet in haar voorstel was opgenomen en het mogelijk maakt de nominale vangstcapaciteit van vaartuigen te vergroten, maar is niettemin van mening dat er voldoende waarborgen zijn om te voorkomen dat vaartuigen hun vangstcapaciteit vergroten.

- Enkel de parameter “brutotonnage” van de vangstcapaciteit kan worden verhoogd, niet de parameter vermogen.
- De verhoging van de brutotonnage is alleen subsidiabel in vlootsegmenten zonder overcapaciteit. Ze moet worden gecompenseerd via voorafgaande intrekking van ten minste hetzelfde niveau van brutotonnage uit hetzelfde vlootsegment of uit een segment van de nationale vloot met overcapaciteit, zodat de totale capaciteit van de vloot niet toeneemt. Deze voorwaarde is strenger dan de algemene “regeling voor toevoeging/onttrekking aan de vloot”, waarbij louter wordt bepaald dat er alleen nieuwe capaciteit kan worden

toegevoegd wanneer gelijkwaardige capaciteit wordt onttrokken aan enig vlootsegment.

- De verhoging van de brutotonnage moet gerechtvaardigd zijn door een verbetering van de veiligheids- of arbeidsomstandigheden of de energie-efficiëntie. Derhalve bevat het artikel een limitatieve lijst van subsidiabele concrete acties die de verhoging van de brutotonnage koppelt aan de daaropvolgende installatie van een voorziening of uitrusting ter verbetering van de veiligheid, de arbeidsomstandigheden of de energie-efficiëntie, teneinde te verzekeren dat geen schadelijke activiteiten worden gesubsidieerd.
- Enkel ten minste tien jaar oude vaartuigen met een lengte van maximaal 24 m komen in aanmerking, om de focus te leggen op de vaartuigen met de grootste noden.

De Commissie is daarom van mening dat deze maatregel geen schadelijke subsidie is, omdat ze geen overcapaciteit of overbevissing in de hand werkt.

- *Aanpassing van bepaalde voorwaarden voor steun voor de vervanging van motoren van vissersvaartuigen (d.w.z. een uitbreiding van de subsidiabiliteit tot vaartuigen met een lengte van meer dan 12 m, tot maximaal 24 m; nieuwe vereiste van een vermindering van de CO₂-uitstoot met 20 % voor vaartuigen tussen 12 m en 24 m).*

De Commissie wijst op drie voorwaarden om mogelijke schadelijke effecten te voorkomen:

- de steun mag alleen beschikbaar zijn in vlootsegmenten zonder overcapaciteit;
- de nieuwe motor mag niet meer vermogen hebben dan de vervangen motor;
- de nieuwe motor moet fysiek worden gecontroleerd om te waarborgen dat zijn werkelijke vermogen overeenkomt met het opgegeven vermogen.

De uitbreiding van de steun tot vaartuigen tot 24 m is een verlenging van de maatregelen uit de periode 2014-2020. De Commissie is van mening dat de nieuwe vereiste om de CO₂-uitstoot te verminderen, zal helpen de doelstellingen van de Europese Green Deal inzake klimaatneutraliteit te verwezenlijken. De Commissie krijgt de bevoegdheid om bepaalde aspecten van de methode voor het meten van deze vermindering te specificeren en zal ervoor zorgen dat deze methode geen lasten veroorzaakt voor de lidstaten en de begunstigden.

- *Aanpassing van bepaalde voorwaarden voor steun voor de eerste aankoop van een tweedehands vaartuig door een jonge visser (d.w.z. een uitbreiding van de subsidiabiliteit tot vaartuigen met een lengte van meer dan 12 m, tot maximaal 24 m; subsidiabiliteit van de gedeeltelijke aankoop van het vaartuig, waarbij de jonge visser ten minste 33 % van de aandelen bezit).*

De Commissie herinnert eraan dat deze steun een startersregeling voor jonge vissers is die tot doel heeft de generatievernieuwing in de sector op te voeren. Dit is niet hetzelfde als vlootvernieuwing omdat alleen steun wordt verleend voor de eerste aankoop van een tweedehands vaartuig door een jonge visser (d.w.z. jonger dan 40 jaar).

De Commissie wijst op twee voorwaarden om mogelijke schadelijke effecten te voorkomen:

- de steun mag alleen beschikbaar zijn in vlootsegmenten zonder overcapaciteit;

- het vaartuig moet tweedehands zijn (d.w.z. een kleinschalig vaartuig dat al drie jaar geregistreerd staat of een ander vaartuig dat al vijf jaar geregistreerd staat).

De uitbreiding van de steun tot vaartuigen tot 24 m is een verlenging van de maatregelen uit de periode 2014-2020.

De Commissie is ook van mening dat de nieuwe mogelijkheid om de gedeeltelijke aankoop van een vaartuig te steunen de geleidelijke generatievernieuwing zal stimuleren, bijvoorbeeld binnen een familiebedrijf. De voorwaarde van een eigendomsaandeel in het vaartuig van ten minste 33 % zal waarborgen dat de jonge visser daadwerkelijk betrokken is bij de exploitatie van het vaartuig en verkleint zo de kans op eventueel misbruik, bv. het louter op papier in eigendom hebben van een vaartuig (“paper ownership”).

- *Schrapping van het voorgestelde verplichte, op resultaatgerichte uitvoeringsmechanisme voor de definitieve stopzetting van visserijactiviteiten (“financiering die niet gekoppeld is aan kosten”). Bijgevolg staat het de lidstaten vrij een van de uitvoeringsmechanismen te kiezen waarin is voorzien in de verordening gemeenschappelijke bepalingen.*

Hoewel de Commissie betreurt dat dit verplichte, resultaatgerichte mechanisme is geschrapt, is zij van mening dat definitieve stopzetting helpt om overcapaciteit weg te werken, en wel om de volgende redenen:

- ze moet worden opgenomen in de actieplannen die de lidstaten in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid moeten opstellen, om de vangstcapaciteit van de vloot af te stemmen op de beschikbare hulpbronnen in de vlootsegmenten waar sprake is van overcapaciteit;
- de onttrokken vangstcapaciteit kan niet worden vervangen;
- de begunstigde mag binnen vijf jaar na het ontvangen van de steunbetaling geen nieuw vaartuig registreren.

Volgens de Commissie is deze maatregel geen schadelijke subsidie, aangezien ze de totale capaciteit van de vloot blijvend zal verlagen en bijgevolg de visserijdruk op de mariene biologische rijkdommen zal doen afnemen.

- *Omzetting van “buitengewone stopzetting van visserijactiviteiten” (een compensatieregeling ter verzachting van de sociaal-economische gevolgen van onverwachte en aanzienlijke sluitingen van de visserij) in “tijdelijke stopzetting van visserijactiviteiten” (een compensatieregeling ter begeleiding van de uitvoering van instandhoudingsmaatregelen en tijdelijke verminderingen van de visserijinspanning op basis van wetenschappelijk advies). Verlenging van de maximale duur van de compensatie van zes tot twaalf maanden per vaartuig tijdens de programmeringsperiode.*

De Commissie merkt op dat deze regeling strenger is dan in de periode 2014-2020 omdat eventuele voor een instandhoudingsmaatregel verstrekte compensatie i) door wetenschappelijk advies gerechtvaardigd moet zijn en ii) de visserijinspanning moet helpen verlagen. Ook al is de maximumduur van de compensatieregeling verlengd van zes tot twaalf maanden, deze voorwaarden zorgen ervoor dat de tijdelijke stopzetting bijdraagt aan de instandhoudingsmaatregelen.

De Commissie merkt tevens op dat deze regeling strenger is dan die in de periode 2014-2020 voor partnerschapsovereenkomsten inzake duurzame visserij (PODV's). Het is immers niet langer mogelijk een compensatie te geven wegens niet-verlenging

van een PODV maar enkel wegens onderbrekingen van de toepassing ervan om redenen van overmacht.

- *Beschikbaarheid van rechtstreekse subsidies voor productieve investeringen in aquacultuur en voor kleine en middelgrote ondernemingen in de verwerkende sector.*

De Commissie betreurt dat het voorstel voor verplichte financieringsinstrumenten (bv. overheidsleningen of -garanties) voor productieve investeringen in aquacultuur en voor investeringen in de verwerkende sector niet werd behouden in het politieke akkoord, waardoor de regels van de periode 2014-2020 worden overgenomen (d.w.z. enkel verplichte financieringsinstrumenten voor grote ondernemingen in de verwerkende sector). De Commissie verzoekt de lidstaten het potentieel van financieringsinstrumenten te bestuderen, zowel in termen van vereenvoudiging als in termen van het hefboomeffect van investeringen.

- *Invoering van een compensatieregeling om te reageren op uitzonderlijke crises die marktverstoringen veroorzaken. De subsidiabiliteit van deze compensatieregelingen kan alleen worden geactiveerd door een besluit van de Commissie waarin de situatie van marktverstoring wordt uiteengezet.*

De Commissie is ingenomen met deze crisisregeling om de gevolgen van de COVID-19-pandemie en andere mogelijke toekomstige crises het hoofd te bieden. De Commissie herinnert eraan dat de reikwijdte van de regeling gebaseerd is op de COVID-19-maatregelen, die eind 2020 zijn verstreken:

- compensatie voor economische verliezen aan vissers, aquacultuurexploitanten en bedrijven in de verwerkende sector;
- compensatie aan producentenorganisaties zodat zij het opslagmechanisme van de gemeenschappelijke marktordening (d.w.z. een tijdelijke collectieve opslag van producten met het oog op een verminderd aanbod teneinde de prijzen te doen stijgen) kunnen beheren.

De Commissie is met name van mening dat deze regeling alleen mag worden geactiveerd aan de hand van een Commissiebesluit bij “uitzonderlijke gebeurtenissen die een aanzienlijke verstoring van de markten tot gevolg hebben”, en dit om de volgende drie redenen:

- (1) om de toepassing ervan te beperken tot ernstige crisissituaties;
- (2) om ervoor te zorgen dat de compensatie snel kan worden verstrekt (een gedelegeerde handeling of een uitvoeringshandeling in het kader van de comitéprocedure zou immers meerdere weken, zo niet maanden, vergen);
- (3) om in alle lidstaten een gelijk speelveld te waarborgen.

- *Handhaving van het beginsel dat investeringen aan boord alleen subsidiabel zijn als ze verder gaan dan de wettelijke vereisten van de EU. Investerings waarmee wordt voldaan aan nationale wettelijke voorschriften komen echter in aanmerking, inclusief investeringen aan boord die nodig zijn om te voldoen aan de door een lidstaat opgelegde eisen ter uitvoering van facultatieve bepalingen van Richtlijn (EU) 2017/159 inzake de arbeidsomstandigheden aan boord.*

De Commissie is van mening dat overheidssteun moet aanzetten tot gedrag dat verder gaat dan de naleving van de wetgeving, en investeringen aan boord (bv. in vistuig of veiligheidsuitrusting) derhalve toegevoegde waarde moeten genereren. Investerings waarmee wordt voldaan aan nationale voorschriften kunnen echter wel

in aanmerking komen, teneinde de lidstaten aan te moedigen ambitieuzer te zijn dan het EU-recht vereist. De Commissie is ook ingenomen met de specifieke afwijking van deze regel voor investeringen aan boord in verband met controle en monitoring (zie volgend punt).

- *Alle vissersvaartuigen komen in aanmerking voor steun voor verplichte elektronische meldsystemen (in het voorstel van de Commissie enkel voor kleinschalige vaartuigen).*

Volgens de Commissie is het om een nalevingscultuur in de sector te bevorderen essentieel om de bestaande controle-instrumenten te moderniseren en nieuwe monitoringtechnologieën te gebruiken. De Commissie verwelkomt dan ook de subsidiabiliteit van deze investeringen, ondanks het feit dat ze niet verder gaan dan wat wettelijk verplicht is.

- *Subsidiabiliteit van de aanleg van nieuwe aanlandingsplaatsen (maar niet van nieuwe havens).*

Volgens de Commissie bestaat er geen economische rechtvaardiging om de bouw van nieuwe havens in aanmerking te laten komen voor steun, wat ook te duur zou zijn voor een dusdanig klein fonds. De Commissie herinnert eraan dat modernisering van bestaande havens wel subsidiabel is, en zelfs met een hoger overheidssteunpercentage voor investeringen die bijdragen tot de uitvoering van de aanlandingsverplichting. De Commissie is echter van mening dat aanlandingsplaatsen niet hetzelfde zijn als havens, aangezien ze voornamelijk worden gebruikt door vaartuigen uit de kleinschalige kustvisserij om vangsten aan te landen. De Commissie erkent derhalve dat steun voor nieuwe aanlandingsplaatsen gerechtvaardigd kan zijn.

- *Eén maximaal medefinancieringspercentage van 70 % in plaats van een specifiek percentage voor elke specifieke doelstelling, met als enige uitzondering 100 % compensatie voor extra kosten in de ultraperifere gebieden, zoals in het oorspronkelijke voorstel.*

De Commissie is ingenomen met dit uniforme maximumpercentage en merkt op dat het percentage, uitgezonderd voor de definitieve en tijdelijke stopzetting van visserijactiviteiten (50 % in het voorstel), lager uitvalt dan het oorspronkelijke voorstel (tussen 75 % en 100 % voor alle andere specifieke doelstellingen). De Commissie waardeert dan ook deze algemene daling van het aandeel van de EU, dat leidt tot evenwichtiger medefinanciering tussen de EU en de lidstaten.

- *Verhoging van de maximale intensiteit van de overheidssteun van 30 % naar 40 % voor bepaalde vlootmaatregelen (verhoging van de brutotonnage, vervanging van motoren, eerste aankoop van een tweedehands vaartuig door een jonge visser). Verhoging van andere steunintensiteiten tot 100 % voor andere gevallen, bijvoorbeeld in verband met innovatie, collectieve voordelen en collectieve begunstigden.*

Volgens de Commissie moet het overheidssteunpercentage afhangen van de soort concrete actie of begunstigde. Hogere tarieven boven de 50 %-norm moeten worden gerechtvaardigd door een marktfalen, een hoge toegevoegde waarde of een collectief voordeel. De Commissie is van mening dat de in het politieke akkoord opgenomen voorwaarden aan deze zorg tegemoetkomen, in het bijzonder het percentage van 100 % voor vaartuigen voor kleinschalige kustvisserij — de belangrijkste component van de voorkeursbehandeling voor kleinschalige vaartuigen — en de mogelijkheid

van een percentage van 100 % als de concrete actie een collectief belang, een collectieve begunstigde en innovatieve kenmerken combineert. Ook verwelkomt de Commissie het lagere percentage (40 %) voor bepaalde individuele vlootmaatregelen omdat die individuele investeringen met een beperkte toegevoegde waarde betreffen. In dit verband geldt dat overheidssteun particuliere investeringen moet aantrekken in plaats van ze te overschaduwen.

- *Opheffing van het actieplan voor kleinschalige kustvisserij als een op zichzelf staand document, maar de doelstellingen ervan opnemen in de programmeringsvereisten.*

De Commissie is van mening dat deze oplossing hetzelfde effect zal hebben als het voorgestelde actieplan. De lidstaten zullen immers rekening moeten houden met de specifieke behoeften van kleinschalige vaartuigen in de analyse van hun sterke en zwakke punten, kansen en bedreigingen (SWOT-analyse) en bij de beschrijving van de beoogde soorten acties voor elke specifieke doelstelling. Dit zal ervoor zorgen dat kleinschalige vaartuigen waar nodig anders worden behandeld.

- *Vereiste voor de lidstaten om in hun nationale programma rekening te houden met regionale uitdagingen.*

De Commissie beschouwt deze nieuwe vereiste van de medewetgevers als een redelijk compromis waarmee bij de voorbereiding van de nationale programma's rekening wordt gehouden met specifieke regionale uitdagingen zonder administratieve lasten te genereren. De Commissie benadrukt dat de lidstaten moeten verwijzen naar de zeegebiedanalyses¹, waarin de belangrijkste uitdagingen op zeegebiedniveau worden belicht en mogelijke oplossingen worden voorgesteld.

- *Uitvoeringshandelingen (in plaats van gedelegeerde handelingen in het voorstel) ter bepaling van gevallen van niet-naleving van het gemeenschappelijk visserijbeleid.*

De Commissie is van mening dat deze procedurele wijziging geen gevolgen heeft voor de inhoud van die handelingen.

- *De medewetgevers zijn er niet mee akkoord gegaan om een streefwaarde van 30 % voor uitgaven aan klimaat en een specifieke streefwaarde voor uitgaven aan biodiversiteit vast te leggen in een artikel, zoals de Commissie had verzocht als follow-up van het akkoord over het meerjarig financieel kader.*

Ook al zijn er als zodanig geen bindende uitgavendoelstellingen voor klimaat en biodiversiteit, de Commissie merkt op dat het EFMZVA moet bijdragen aan de klimaatdoelstellingen van de EU in het kader van het algemene streefcijfer van 30 % voor klimaatuitgaven en aan biodiversiteitsdoelstellingen in het kader van het in het MFK vastgestelde streefcijfer van 7,5-10 %. De Commissie zal in het kader van de programmering 2021-2027 van het EFMZVA met de lidstaten samenwerken om beide streefcijfers te bereiken.

4. CONCLUSIE

De Commissie staat achter de resultaten van de interinstitutionele onderhandelingen en kan bijgevolg het standpunt van de Raad in eerste lezing aanvaarden.

¹ SWD(2020) 206 final.

5. VERKLARINGEN VAN DE COMMISSIE

De Commissie heeft drie unilaterale verklaringen en twee gemeenschappelijke verklaringen afgelegd, die in de bijlage zijn opgenomen.

BIJLAGE

Verklaringen van de Commissie

Verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over de uitgavendoelstelling voor biodiversiteit

“Het Europees Parlement, de Raad en de Europese Commissie erkennen dat er dringend werk moet worden gemaakt van de bescherming en instandhouding van mariene en kustecosystemen en biodiversiteit. De drie instellingen zijn het erover eens dat aanzienlijke openbare en particuliere investeringen op nationaal en Europees niveau nodig zijn om het verlies aan biodiversiteit aan te pakken, en om ecosystemen in goede staat te houden en/of te herstellen en dat een aanzienlijk deel van de EFMZVA-uitgaven moet gaan naar biodiversiteit. De drie instellingen zijn het erover eens dat de Europese Commissie in het kader van de programmering 2021-2027 van het EFMZVA met de lidstaten zal samenwerken om de in overweging 15 vermelde algemene ambitie van uitgaven voor biodiversiteit te verwezenlijken.”

Verklaring van de Europese Commissie over de monitoring van de uitgavendoelstelling voor biodiversiteit

“De Europese Commissie zal de lidstaten in het kader van de programmering voor het EFMZVA 2021-2027 actief aanmoedigen om zoveel mogelijk gebruik te maken van de maatregelen in hun programma's, met name in het kader van artikel 25 (bescherming van biodiversiteit en ecosystemen), teneinde de algemene ambitie te verwezenlijken om jaarlijks MFK-uitgaven aan te wenden om het verlies aan biodiversiteit aan te pakken, en om ecosystemen in goede staat te houden en/of te herstellen en wel als volgt: 7,5 % van de jaarlijkse MFK-uitgaven in 2024 besteden aan biodiversiteitsdoelstellingen en 10 % in 2026 en 2027.

De Commissie zal het niveau van deze uitgaven regelmatig controleren op basis van de totale subsidiabele uitgaven die door de begunstigden bij de beheersautoriteit zijn gedeclareerd en op basis van de door de lidstaat verstrekte gegevens. Wanneer uit het toezicht blijkt dat onvoldoende vooruitgang wordt geboekt bij het verwezenlijken van de algemene ambitie, zal de Commissie actief met de lidstaten samenwerken tijdens de jaarlijkse evaluatievergadering om corrigerende maatregelen aan te nemen, waaronder een programmawijziging.”

Verklaring van de Commissie en de Raad over hun toezegging om onderbrekingen in de visserijactiviteiten te vermijden in het kader van partnerschapsovereenkomsten inzake duurzame visserij

“De Raad en de Commissie blijven ernaar streven een onderbreking van de visserijactiviteiten in het kader van partnerschapsovereenkomsten inzake duurzame visserij te voorkomen door toe te werken naar een tijdige vernieuwing van de partnerschapsovereenkomsten inzake duurzame visserij en de bijbehorende uitvoeringsprotocollen.”

Verklaring van de Commissie inzake staatssteun voor de vernieuwing van de vloten in de ultraperifere gebieden

“De Commissie neemt nota van de moeilijkheden die zich tot nu toe hebben voorgedaan om staatssteun te verlenen voor de vernieuwing van de vloten in de ultraperifere gebieden. Met het oog op de duurzame ontwikkeling van deze regio's zal de Commissie ernaar streven de lidstaten bij te staan bij het verbeteren van de verzameling van wetenschappelijke gegevens die nodig zijn om te voldoen aan de in de richtsnoeren inzake staatssteun vastgestelde subsidiabiliteitsvoorwaarde, teneinde de toepassing van de richtsnoeren voor het onderzoek van staatssteun in de visserij- en aquacultuursector in de ultraperifere gebieden te vergemakkelijken.”

Verklaring van de Commissie over de modernisering van de bestaande controle-instrumenten en het gebruik van nieuwe monitoringtechnologieën

“De Commissie heeft aanvaard dat al dan niet verplichte investeringen aan boord in verband met visserijcontrole en -handhaving voor alle vissersvaartuigen van de Unie subsidiabel zijn. De Commissie is van oordeel dat deze investeringen de lidstaten in staat zullen stellen ten volle gebruik te maken van de financiële middelen die in het EFMZVA beschikbaar zijn voor controle en handhaving, te voldoen aan hun verplichtingen uit hoofde van de controleverordening en andere voorschriften van het gemeenschappelijk visserijbeleid en de nalevingscultuur in de visserijsector aanzienlijk te verbeteren.

Bovendien verwacht de Commissie dat het Europees Parlement en de Raad in het kader van de lopende herziening van de controleverordening de modernisering van de bestaande controle-instrumenten en het gebruik van nieuwe technologieën, zoals door de Commissie voorgesteld, zullen steunen. Dit behelst in het bijzonder de invoering van slimme oplossingen voor het volgen van en melden van vangsten door kleinschalige vaartuigen, de installatie van systemen voor de continue monitoring van het motorvermogen, de overgang naar volledig gedigitaliseerde traceerbaarheidssystemen voor alle visserijproducten (vers, ingevroren en verwerkt), en de invoering van verplichte systemen voor elektronische monitoring op afstand aan boord van vissersvaartuigen, op basis van een risicobeoordeling, als de enige doeltreffende middelen om de toepassing van de aanlandingsverplichting en de bijvangsten en teruggooi van kwetsbare soorten te controleren.”